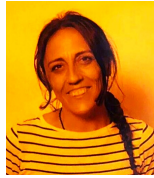

EXPERIÈNCIA D'UNA VETLLADORA

Esperanza Palacios
Vetlladora

El meu nom és Esperanza Palacios i he treballat com a vetlladora durant onze anys a diferents escoles d'aquí de Barcelona. En tot aquest temps hi ha hagut coses que mai he entès i encara no sé si en algun moment entendre.

Des del meu punt de vista "totes i tots" els agents educatius com; educadores/ors, monitores/ors, vetlladors/res... Formen part de l'escola i tots i totes fem escola, tot i que la realitat lamentablement en molts casos és un altre.

Tinc l'oportunitat d'expressar algunes de les meves vivències amb aquest sector en molts cops invisibilitzat, amb la intenció d'ajudar a reconèixer la importància de valorar la feina que suposa aquesta figura dins de l'àmbit educatiu.

Per una banda des del començament del meu recorregut professional com a vetlladora trobava moltes incongruències, no podia entendre com si érem un sector tan important a dintre de l'escola, no teníem un conveni regulador del sector. No entenia la precarietat econòmica i el fet de donar-se d'alta i de baixa a l'INEM cada cop que finalitzava o començava el curs.

Tot i que des de fa un temps l'alta ho feia l'empresa directament. No entenia per què no podem estar regulats per l'administració. No entenia com podia una figura tan rellevant a dintre de l'aula fent suport amb nens i nenes amb necessitats educatives específiques i no tenir cap reunió on hi hagués un traspàs d'informació amb l'objectiu d'optimitzar la meva tasca i al mateix temps afavorir la inclusió del nen o nena en qüestió. No podia pas entendre com quan hi havia reunions dels infants que jo portava es convocaven; l'EAP, la direcció, les mestres especialistes, les tutores, fins i tot en alguns casos serveis socials, i jo (com altres companys i companyes del sector), no ens convoquen, quan moltes vegades com a "vetlladora", passava molt més temps amb els infants, que moltes de les persones que tan sols veien al nen o a la nena un cop a la setmana i pràcticament no coneixien a l'infant; pot ser; crec jo, que com a vetlladora tindria coses per aportar pel benestar de la criatura.

Després d'aquestes incoherències que lamentablement passen i que encara continuen passant, em pregunto quin és el sentit d'aquesta figura de cara a l'administració?, serveix per omplir paperassa i fer veure, que hi ha una figura que desenvolupa una funció educativa del tot rellevant i que al mateix temps viu en precarietat econòmica? Tot això ho té en compte l'administració? No, jo crec que no. En tot aquest temps, m'he trobat amb persones amb una calidesa humana on he sentit que formava part d'un engranatge igualitari i minoritari, en el qual el protagonista era i és l'infant i treballàvem cooperativament pel seu benestar. Altres vegades, he sentit que era una mena de pegat, on la funció educativa quedava reduïda a sortir de l'aula sense buscar un altre recurs pedagògic més adient i beneficiós per a l'infant. Penso, crec i sento i m'adono, que mentre visquem en la incoherència la nostra funció educativa estarà coixa.

Actualment ja no desenvolupo aquesta feina, la incongruència, la precarietat econòmica entre altres coses van portar-me a trobar una altra manera de treballar amb l'àmbit de l'educació, d'estar amb contacte amb els infants, aprendre d'ells perquè són grans mestres i sento que és del tot necessari anar tots i totes a una amb l'objectiu de transformar i millorar el la nostra societat.

